

Sygn. akt II KK 107/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **R. S. i J. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 czerwca 2014 r.,

wniosku obrońcy skazanych

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 16 listopada 2012 r., sygn. akt II K [...],

zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w P.

z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt V Ka [...]

na podstawie art. 532 § 3 kpk

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego na uwzględnienie nie zasługiwał.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek o wstrzymanie orzeczenia powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek złożony w niniejszej sprawie takiej argumentacji w istocie nie zawiera, co więcej, nie ma charakteru zindywidualizowanego, co do poszczególnych skazanych. Oparty został przede wszystkim na tezie o zasadności zarzutów postawionych w kasacji. Przy czym zarzuty te nie mają charakteru bezwzględnych przesłanek odwoławczych.

Stwierdzić zatem wypada, że sam fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania kary. Nie można bowiem ignorować faktu, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Również argument o wszczęciu postępowania egzekucyjnego trudno potraktować w kategorii zdarzeń o nieodwracalnym skutku.

Powyższe powoduje, że tak sformułowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.